

DEVRİMCİ İŞÇİ

ÖZEL SAYI

EKİM 1993

Tüm ilerici, demokrat güçlere, ırkçılığa karşı mücadele platformlarına, dayanışma hareketi örgütlenmelerine, sosyalist kişi, çevre ve gruplara

BİRLİKTE DÜŞÜNMEK, BİRLİKTE TARTIŞMAK VE BİRLİKTE YENİDEN YAPILANMAK İÇİN ÇAĞRI!

Sermaye güçlerinin emek güçlerini bütünüyle teslim almak için dünya çapında ve sistemli bir faaliyet içinde olduğu, Türkiye'de Kürt halkına yönelik kirli savaşın tırmandırıldığı, emekçi halkın ve devrimci-demokratik güçlerin baskı altında tutulduğu, Avrupa'da ise azınlıklara yönelik yabancı düşmanı ve ırkçı saldırıların yoğunlaştığı, tüm çalışanların kazanılmış haklarını gasbetmek yönündeki politikaların devletler tarafından acımasızca uygulamaya konulduğu bir dönemden geçmekteyiz.

İnsan toplumunun yaşadığı sorunların eşitlik ve özgürlük temelinde çözümünü hedefleyen ideolojilerle politik akımlar ise ne yazık ki tarihlerinin en derin bunalımını yaşıyorlar. Bu durumu Avrupa'daki Türkiye ve Türkiye Kürdistanı kökenli solda da gözlemek mümkün. Eskiden solda yer almış birçok kişi ve grup bugün kendisini yeniden üretememenin, sosyal ve siyasal pratikte varolamamanın sıkıntısını yaşıyor.

Gerçekten de Avrupa'daki Türkiye ve Türkiye Kürdistanı solu (PKK hariç), ne Türkiyeli topluluk arasında ne de Avrupa toplumları içinde bir varlık gösterememektedir. Avrupa'daki Türkiyeli kitleyi de doğrudan ilgilendiren sorunların çözümü yönünde mücadele edememek, bu sorunlarla ilgili yeni perspektifler ve politikalar oluşturamamak bir yana, en iddialı olunan işte bile ("Türkiye Görevleri" alanında) kayda değer birşeyler yapılamamaktadır.

Sol grupların kitle desteğinin zayıflamış olduğu, ajitasyondan ibaret olan ve kimseye birşey öğretmeyen dergileri okuyanların sayısının azaldığı, yapılabilen kimi faaliyetlere katılımın düştüğü herkes tarafından görülmektedir. Birçok sol grup, varoluşunu ve birliğini

artık anlamlandıramaz olmuştur. Kimi gruplar giderek aşiret-tarikat-getto karışımı bir görüntü sergilemeye başlamıştır. Çoğumuzun kendi dışımızdaki sosyal, siyasal, kültürel ve diğer oluşumlarla, hareketlerle ve dinamiklerle ilişkisi yoktur. Kitlelerin politikadan uzaklaşması yetmiyormuş gibi belli bir sosyalist bilinç almış kişiler de politik mücadele alanını terketmişlerdir.

Bunlara başka şeyleri ekleyerek listeyi uzatmak mümkündür. Nevar ki yukarıda belirtilenler, durumumuz üzerine sorgulayıcı bir şekilde düşünmek, sorunlarımızı çözmek amacıyla kararlı ve iradi çabalara yönelmek için yeterince uyarıcıdır.

Devrimci İşçi dahil Avrupa'daki Türkiye solunun yaşakta olduğu bunalımın değişik ve çeşitli sebeplerden kaynaklandığı muhakkaktır ve bunların herbirisi kendi başına belli bir öneme sahiptir. Ancak bunlardan birkaçı diğerlerine zemin ve arkaplan oluşturmaktadır. Bundan dolayı öncelikle bu nitelikteki sebepleri belirlemek gerekmektedir. Bu çerçevede ilk elde söylenebilecek olanlar şunlardır:

Dünyanın ideolojik-politik ikliminde son 10 yıl içinde yaşanan altüst oluş, herkesi olduğu gibi Avrupa'daki Türkiye solunu da derinden etkilemiştir. Kendilerini sosyalist olarak tanımlayan toplum ve devletlerin çözülmesi, kapitalizme karşı muhalefet dalgasının geri çekilmesi gibi gelişmelerin hemen ardından emperyalist-kapitalist sistem dünya çapında egemenliğini ilan etmiş ve insan toplumuna kendisini tek seçenek olarak dayatmış bulunmaktadır.

Kabul edilmelidir ki, sosyalizm amaçlı mücadelelerin yaşadığı bozgun, sadece kapitalizmin her bir alanda egemenlik kurduğu yeni bir dünya durumunun

şekillenmesine yolaçmakla kalmayıp, daha önemlisi, tarihin son 150 yıllık evresinde, eşitlik, özgürlük ve demokratik bir gelecek söylemiyle insanlığı derinden etkileyen sol ideoloji, akım ve odakları ciddi felsefi, teorik, kültürel ve politik sorunlarla yüzyüze bırakmıştır. Belli bir tarihsel bağlam içinde ve belli iktisadi, siyasi, toplumsal şartlar temelinde oluşturulmuş bulunan teorik, politik çözümlemelerin yaşamakta olduğumuz dönemi açıklamakta zorlanıyor oluşu, solu ve sosyalistleri neredeyse pusulasız bırakmıştır.

Burjuvazinin, "ideolojiler öldü" yaygarası eşliğinde sürdürdüğü ideolojik, kültürel bombardıman altında şaşkına dönen insanlık, sosyalizmin gerçekleştirilebilirliğinden kuşku duymaya, eşitlik ve özgürlüğün hayal olduğuna inanmaya başlamıştır. Serbest piyasa ve burjuva demokrasisi bu şartlarda yavaş yavaş kabullenilir olmuştur.

İşte, Dünya'nın ideolojik, kültürel ve politik atmosferine hakim olan bu yeni durum, hangi geçmiş ve geleneğe dayanıyor olursa olsun solda yer almış tüm akım ve grupları çeşitli düzeylerde açmaza almıştır. Bazı istisnalar hariç tüm ülkelerdeki sol hareketler gibi Avrupa'daki Türkiye Solu da bu açmazların yarattığı boğucu havayı solumaktadır.

Avrupa'daki Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Solu'nun yaşadığı krizin bir diğer önemli sebebi, onun kendisiyle Türkiye arasında kurduğu ilişkiler alanında yaşanan parçalanmadır.

Bilindiği gibi Dİ dahil sol grupların tamamı, Türkiye'de 1968-80 arasında ortaya çıkan örgütlerin Avrupa'daki uzantıları olarak oluşmuşlardır. (TKP ve FİDEF'inde bu dönemde canlandığı bilinmektedir). Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde bu şekilde ortaya çıkan "siyasi", "demokratik" örgütlenmeler varoluşlarına anlamı Türkiye'deki örgütün varlığında ve politikalarında vermekteydiler. Dergiler, dernekler, federasyonlar ve parti yapıları etrafında biraraya gelenleri birleştiren tek öge ve eksen, taraftarı olunan Türkiye'deki grubun, Türkiye'nin o günkü şartlarını açıklamak ve değiştirmek için geliştirdiği ideolojik ve politik görüşlerdi.

Türkiye'de 80'li yıllarda yaşanan bozgunla Dünya'nın ideolojik-politik ikliminde 80'lerin sonunda ve 90'larda ortaya çıkan kırılma Türkiye'de birçok sol yapıyı kendisini yeniden üretememe durumuyla karşı karşıya bıraktı (Tek istisnanın PKK olduğunu geçerken belirtmek ve hem bu durumun hem de solun Kürt Ulusal Mücadelesiyle dayanışmamasının üzerinde yeniden düşünmek gerekmektedir).

Avrupa'da yaşadığı halde her bakımdan Türkiye'ye göre şekillenmiş olan Türkiye solu, "memleket"ten ses gelmeyince adeta nefessiz kaldı.

Öte yandan, yaşanan ülkelerdeki toplumsal, siyasal vd. düzeylerdeki mücadelelerde yer almamış, bu mücadeleler hakkında herhangi bir fikir ve politika üretmemiş olmak, Avrupa'daki Türkiye Solu'nun bir mülteci örgütlenmesi olarak donup kalmasına yol açtı. Sol, suni bir "Türkiyecilik-Avrupacılık" kıyaslamasıyla ve sözde "Türkiyecilik" yaparak hayattan koptu, kendini daralttı. Mevcut gruplardan en ileriye açık olanları bile Avrupa'daki sorunlara, eğer bunlar, "Türkiye Görevi"ne hizmet ediyorsa ilgi duydı, değilse yerli toplumun solcularına havale etti. Avrupa'daki sorunlarla ilgilenmek gerektiğini söyleyen çeşitli çevreler ve kişiler ise ilgilerini sadece buradaki Türkiyelilerin idari, yasal problemleriyle ve de ulusal ve dinsel haklarıyla sınırlandırdılar. Böyleleri, Türkiyelileri, Avrupa toplumlarının alt tabakalarıyla, sermayenin egemenliği altında tutulan halk kesimleriyle birlikte ele almaktan ve buna uygun

bir mücadele eksenini oluşturmaktan ısrarla kaçındılar.

Söz edilen yaklaşım, Türk, Kürt ve müslüman olmaya ait değerleri ve kimlik öğelerini yücelterek bir yandan içe kapalı sosyalizasyon tarzlarını, öte yandan ise TC'nin, gerici ve faşist odakların politikalarını meşrulaştırdı. Solun, göçmenler ve azınlıklar tartışmasını Marksizm dışı (?) görüp reddetmesi sadece kendisine değil yerli toplumun solcularına ve sosyalistlerine de zarar verdi.

Buraya kadar hatırlatılanlar, Avrupa'daki T. Solu'nun tıkanmasında belirleyici olmuştur. Yanlış örgütlenme modelleri, grupların iç yapılarında ve işleyişlerinde ortaya çıkan sorunlar, yönetim kademelerinde yer alan bireylerin hataları, tabanın itaatkarlığı ve tutuculuğu, 10-15 yıldır aynı kişilerle aynı işlerin yapılıyor olmasının verdiği bıkkınlık ve yarattığı tek düzelik, insanlar arasındaki ilişkilerin şu ya da bu sebeple yıpranmış olması, rekabetçilik ve kariyer çatışması gibi faktörlerin de solun haldeki krizinde rol oynadığı malumdur.

İdeolojik-politik kriz dönemlerinde söz konusu krizin asıl sebeplerinin doğru saptanamaması durumunda az önce sayılanların bazılarının, sol yapıların içinde derin tahribatlar yaratmasının önüne geçilemez. Nitekim bunun örnekleri halen yaşanmaktadır. Haldeki bunalımın mahiyetini ve çapını kavrayamayanlar, sorunların kaynağını örgütsel ya da kişisel sebeplerde arama kolaycılığına kapılmakta, çözümünü de yine aynı yerde bulduğunu sanmaktadır. Bu tutumda ısrar etmek, hem birçok şeyin kırılıp dökülmesine hem de sosyalizme inanmaya devam eden ve bu amaçla örgütlü mücadele vermek isteyen bir çok insanın sağa-sola savrulmasına ya da yalnızlaşmasına zemin hazırlamaktadır.

DEVİRİMCİ İŞÇİ'NİN DURUMU, ÖNÜNE KOYDUĞU SÜREÇ VE BU SÜRECİN AMAÇ VE HEDEFLERİ ÜZERİNE

Buraya kadar yapılan saptamaların Devrimci İşçi için de geçerli olduğu söylenmelidir. Kimi gruplardan farklı özelliklere sahip olmakla birlikte Dİ'de geldiği nokta itibarıyla yukarıda çerçevesi çizilen bunalımı bütün şiddetiyle yaşamaktadır. Örneğin, Devrimci Yol Hareketi'nin Türkiye'de 80 öncesindeki gibi bir güç olmaması (bunun mümkün olup olmadığı, mümkünse nasıl olacağı, ya da DY'nin kendisini basitçe tekrarının doğru olup olmadığı gibi sorulara hiç kafa yormayan) Avrupa'daki DY'liler arasında umutsuzluk, güvensizlik, örgütlü mücadeleden kaçış gibi tepkilere yolaçmıştır. Avrupa'da şemsiye kullanıp kullanmamaya Türkiye'deki hava durumuna göre karar vermeye alışmış olanlardan başka bir tepki de zaten beklenemezdi. Tüm solda gözlenen bu tür tepkilerin yarattığı belirsizlik ortamı, sorunların kaynağını örgütsel ya da kişisel düzeylerde aramak, olumsuzlukların sorumluluğunu başkalarına yüklemek şeklindeki tutumlara kan vermiş ve böylece Dİ birşey yapamaz hale gelmiştir. Dİ'nin birkaç yıldır yaşadığı hareketsizlik sadece kendi güçlerine değil diğer sol ve devrimci güçlere de birşeyler kaybettirmiştir. Avrupa'da solun doğru temellerde yeniden saflaşmasına ve hem Türkiye halklarıyla dayanışmada hem de Avrupa'daki toplumsal-siyasal süreçlere müdahalede solun birliğine ve yeniden yapılanmasına katkıda bulunabilecek gruplardan birisi olan Dİ, içine düştüğü durum nedeniyle bu yönlerde adım atamamıştır. Bunun tüm sol için bir

kayıp olduğu kabul edilmelidir.

Türkiye'deki DY'lilerin bir süre önce başlattıkları tartışma sürecinin mantığı, hedefleri ve diğer yönleri de yine aynı sebeplerle Avrupa'da anlaşılammış ve gerekleri yerine getirilememiştir. Yapılabilen yegane iş, Türkiye'deki süreci biçimsel yönüyle taklit etmek olmuştur. Türkiye'deki DY'liler ile dayanışma ruhunun yeniden canlanması belki de bu dönemin en anlamlı gelişmesidir. (*) Türkiye'de "bizimkiler" birşeyler yapmayınca buralarda da birşeyler yapmayanların son dönemlerde hareketleniyor oluşu şüphesiz sol açısından bir kazançtır. Ne var ki bu tür hareketlenmeler, Avrupa'daki Dİ'liler dahil solun büyük bir bölümünün karşı karşıya bulunduğu sorunların çözümünde temel bir rol oynayamamaktadır. Zira solun bunalımı, Türkiye'deki herhangi bir siyasi oluşumla ya da siyasi bir oluşum olmayı hedefleyenlerle dayanışmanın eksik yerine getirilmiş olmasından kaynaklanmamaktadır. Eğer böyle olsaydı bugün hiçbir sorunumuz olmazdı. Çünkü, herkes Türkiye'de eskiden taraftarı olduğu grupla veya o grubun insanlarıyla uzunca bir süredir dayanışmaktaydı. Birçok grubun varlık nedeninin sadece bu iş olduğu da bilinmektedir. Fakat herkes Türkiye'deki kendi insanları için birşeyler yaptığı halde tüm gruplar ve tek tek bireyler bu yazıda özetlenen sorunları ve sıkıntıları yaşamaktadır. Bunun sebebi, tek başına Türkiye ile dayanışmanın Avrupa'da solcu ve devrimci olarak varolmak için yeterli olamamasıdır.

Her ne kadar Dİ, diğer gruplardan farklı olarak kendisini "Avrupa zeminine" göre de ifade etmeye çalışmış olsa da bu özelliği O'nun bunalımı doğru politikalarla aşmasına yetmemiştir. Zira, Dİ'deki "Avrupa Görevleri" kavrayışı, sosyalist anlamda bir siyasal ve toplumsal varoluş için gerekli olan muhtevadan ve unsurlardan genel olarak yoksundur.

İşte Devrimci İşçi, bu gerçeklerden hareket ederek hem kendi önüne hem de solun önüne yeni bir tartışma ve birlikle yeniden yapılanma süreci yaşama görevini koymayı ve bu göreve uygun adımlar atmaya başlamayı bugünün en doğru tutumu olarak saptamıştır.

Bu bağlamda Devrimci İşçi, kendisini hala sosyalizm idealine ve devrimci amaçlara bağlı sayan, Avrupa'daki toplumsal, kültürel, sınıfsal ve siyasal adaletsizliklere karşı mücadele etmek isteyen, ırkçı ve yabancı düşmanı politikaların geri püskürtülmesi, göçmenlerin ve azınlıkların eşit haklara sahip olması, Avrupa toplumsal-siyasal süreçlerinin demokratikleşmesi için, Türk ve Kürt halklarının ve devrimcilerinin, yanısıra da öteki ülkelerin halklarının mücadeleleri ile dayanışmak için birşeyler yapmak isteyen herkesi, grup, köken ve geçmiş ayrımı yapmaksızın birlikte düşünmeye, birlikte üretmeye ve demokratik temellerde gelişecek bir tartışma ve yeniden yapılanma sürecini birlikte örgütlemeye çağırılmaktadır.

Açıktır ki solun şu anda yaşamakta olduğu sorunlar, doğru tesbit edilmiş bir gündem etrafında yaşanacak tartışma ve iş yapma süreci içinde netliğe kavuşturulabilir ve bunların çözümü yönünde yine böyle bir süreçte adım atılabilir. Tartışma ve birlikte iş yapma sürecinin gündeminde ana başlıkları itibarıyla şu konular yer alabilir:

- İrkçiliğe ve yabancı düşmanlığına karşı göçmenlerin, azınlıkların eşit hakları için sürdürülecek mücadelenin programı neleri içermeli, bu mücadele hangi toplumsal kesimlere dayanmalı ve nasıl bir örgütlenme modeli ile örgütlenmelidir? Yanısıra, bu kapsamdaki mücadeleler Avrupa toplumsal süreçlerinin demokratikleştirilmesi mücadelesi birbiriyle nasıl ve

ne şekilde ilişkilendirilmelidir?

- Türkiye ve T. Kürdistanı kökenli devrimciler olarak Türkiye'deki ve diğer ülkelerdeki eşitlik ve özgürlük mücadeleleriyle dayanışmamızı hangi çerçevede ve nasıl bir örgütlenme biçimiyle yerine getireceğiz?

- İnsan toplumunun kapitalizm ve burjuva demokrasisi dışında bir geleceği ve seçeneği gerçekten var mı, varsa, bir gelecek ve yeni bir toplumsal kuruluş projesi olarak tasarlanan Sosyalizm neden başarılı olamadı? Kapitalizme, ulus devletlerine ve burjuva demokrasisine karşı her alanda seçeneğe olabilecek bir proje yeniden nasıl mümkün ve çekici hale getirilebilir?

- Avrupa'da sosyalizmi amaçlayan mücadelelerin sorunları ve görevleri nelerdir, böyle bir mücadele hangi kesimlere dayanmalı ve nasıl örgütlenmelidir? Sosyalizm mücadeleleri tarihinde Avrupa solunun konumu ve yeri ne olmuştur ve Avrupa solu bugün neleri tartışmakta ve ne yapmaktadır?

- Türkiye solunun Türkiye'de ve Avrupa'da oluşum süreci, tarihi, oluşum özellikleri ve bunlardan çıkarılacak dersler.

.....

Yukarda önerilenlere başka konu ve sorunları da eklemek mümkündür.

Bugün herkesin görmesi ve kavraması gereken gerçek şudur:

Yukarda işaret edilen konu ve sorunlarda az-çok bir açıklık sağlamadan ne mevcut yapılar (tabii ki gerçek anlamda politik oluşumlar olarak) ayakta kalabilirler ne de yeni saflaşma ve birlik zeminleri yaratılabilir. Bizce bugün solun yaşamakta olduğu bunalımın tek aşılma zemini burada önerilen çerçevede ve içerikte bir tartışma, arayış ve iş yapma sürecidir.

Bugün bazı çevrelerin sadece Türkiye'deki bir kısım gelişmelerle, örneğin herhangi bir hareketin önüne koyduğu görevlerle sınırlı bir tartışma ve birlik arayışı içinde oldukları gözlenmektedir. Bu tutum, günümüzün sorunlarını ve görevlerini kavrayamamış olması bir yana, solu, anlayış, perspektif, örgütlenme şekli itibarıyla 20 yıl gerilere götürecek oluşu nedeniyle de yanlıştır. Dünya'daki, Avrupa'daki, Türkiye'deki durumu ve gelişmeleri yeniden açıklayıp tanımlayan, yanısıra ise yaşanan yerlerdeki sorunları ve görevleri içeren bir ideolojik-politik eksenin yokluğunda, geçmişte aynı hareketin taraftarı olmuş olmaya dayalı birlik girişimleri, ne söz konusu hareketin ne de genel olarak sosyalist hareketin sorunlarının çözümüne fazlaca bir katkıda bulunamaz.

Devrimci İşçi'nin önerdiği süreç, Türkiye'deki mücadeleler dayanışma alanına da hitabetmesi, yanısıra ise Avrupa'daki toplumsal, siyasal, kültürel vd. düzeylerdeki mücadeleleri de kapsamı bakımından doğru ve gerçekçidir, olumlu ve kalıcı sonuçlar yaratmaya adaydır. Bunlar şüphesiz böyle bir sürecin yaşanmasını doğru bulanların iradi, kararlı çabalarıyla ulaşılabilecek sonuçlar olacaktır.

Burada bir gündem altında ve belli bir bütünlük içinde tartışılması önerilen konuların farklı alanlara hitabettiği bilinmektedir. Bunların birbirinin içinde eritilmesi ya da birbirinin yerine konulması şüphesiz doğru değildir. Mahiyetleri ve kapsamı itibarıyla farklı olan sorunların çözümü yönündeki çabaların ağırlık noktaları ve örgütlenme şekli de farklı olacaktır. Bu bakımdan burada önerilen sürecin tek bir araçla hayata geçirilmesi söz konusu olamaz. Sürecin hem başlangıçta hem de ileride değişik ilişkilere ve araçlara

ihtiyacının olduğu muhakkaktır. Bu araçların mutlaka örgüt biçiminde olması gerekmemektedir. Tartışma sürecinin uygun anlarında farklı içeriklerin karşılığı olabilecek, farklı sorunların çözümüne hizmet edecek ilişki ağları, yapılanmalar ve oluşumlar zorunlu olarak gündeme gelecektir. Önerilen süreci genel olarak doğru bulanların öncelikli ve özellikle kendi yaşadıkları şehirlerde atacakları adımlar ve yaşayacakları deneyler, sürecin gelişimi ile örgütleniş şekli bakımından olumlu ve zenginleştirilebilecek deneyler ortaya çıkaracaktır.

Örneğin: şu anda Avrupa'nın çeşitli şehirlerinde ırkçılığa ve yabancı düşmanlığına karşı oluşmuş yerel girişimler ve yapılar burada önerilen gündemin ilk maddesinin kapsadığı konularda daha erken adım atılmasına önemli katkılarda bulunabilir.

Bu çağrıda önerilen gündemde içerilen konuların açıklığa kavuşturulmasına ve işaret edilen sorunların çözümüne karşılık gelen yeni yapılar, ilişki ağları ve oluşumlar ortaya çıkıncaya kadar tartışmalara ve sürece katılan çevreler, "siyasi" ya da "demokratik" gruplar, dernek vb. platformlar bağımsızlıklarını ve özerkliklerini koruyacaklardır. Bu bağlamda Devrimci İşçi, kendisini görüşlerinde, amaçlarında ve politikalarında tanımlayıp bulacağı yeni yapılanmalar ve oluşumlar ortaya çıkıncaya kadar varlığını koruyacak, başta bu çağrının gereklerinin yerine getirilmesi olmak üzere kendince doğru gördüğü faaliyetlere devam edecektir.

Yeni süreç Dİ'lilere daha ağır sorumluluklar yüklemektedir. Başta kendilerini anlamsız tartışmalardan ve ataletten kurtarmak dahil önerilen sürecin gereklerini yerine getirmek doğrultusunda hızla adım atmak, bulundukları şehirlerde önerilen gündem

çerçevesinde belli bir düzene sahip tartışma kolektifleri ve benzeri platformlar oluşturmak, güncel sorunlara örgütlü müdahale etmek gibi görevler durmaktadır Devrimci İşçi'lilerin önünde. Sahip olduğumuz düşünsel ve fiziki potansiyel, bu görevler için elverişli bir hareket noktası oluşturmaktadır. Sadece dışımızdaki güçlerin değil, kendimizin de devrimci bir yenilenmesi ancak bu sürecin görevlerinin yerine getirilmesiyle mümkün olabilir.

Tüm ilerici, solcu ve devrimci güçleri, kişi, çevre, grup ve dernekleri, yukarıda önerilen süreci birlikte örgütlemeye, hem kendimize hem de eşitlik-özgürlük idealine bağlı diğer kesimlere yeni ufuklar açmaya, geçmişe ait didişme ve rekabetleri bir yana bırakarak herkese kendisini yenileme imkanı sunacak yeni ve anlamlı bir ilişkiler ağı yaratmaya çağırıyoruz.

**) Son dönemlerde bilinçli ya da bilinçsiz bir şekilde öne çıkarılan Devrimci Yolcular-Devrimci İşçiler ayrımı ne Türkiye'deki tartışma sürecinin mahiyetini doğru bir kavrayışa denk düşmektedir, ne de sosyalistlerin bugün karşı karşıya bulundukları sorunlar yumağını çözmeye hizmet etmektedir. Bu türden suni ayrımlar Devrimci İşçi'nin yıllardır karınca kaderince ve örgütlü bir şekilde Avrupa'da DY geleneğini yaşatmaya çalıştığı gerçeğini ortadan kaldırmaya yetmez. Böylesi çabalar bugün sosyalistlerin önündeki görevlerin yerine getirilmesini geciktirmek gibi olumsuz bir işleve sahip olmasının yanısıra içinden gelen gelenekten hiç bir şey anlamamış olmayı ifade etmesi bakımından da süratle terk edilmesi gereken tutumlar olarak görülmelidir.*

DEVİRİMCİ İŞÇİ YENİ İLİŞKİ ADRES, TELEFON, FAKS VE KONTO NUMARALARI

İlişki adresi

Devrimci İşçi

Postfach 2603

30026 Hannover

Tel.: 0511/ 4 56 906

Fax: 0511/ 452 634

Yeni hesap numarası

Devrimci İşçi

Stadtparkasse Hannover

Konto-Nr. 716588

BLZ: 25050180

**Devrimci İşçi'lilere önemle
hatırlatılır!**

Bundan sonra tüm ödemeler için
yukarıdaki konto numarası
geçerlidir.

YENİ SÜREÇTE DEVİRİMCİ İŞÇİ DERGİSİ

Devrimci İşçi dergisi kararlaştırılan sürecin yeni görevlerinin yerine getirilmesi ve anlaşılmasına hizmet edecek şekilde yeniden yayınlanacaktır.

Çağrı yazısında önerilen gündem çerçevesinde gerek örgütsel birimler tarafından, gerekse bireyler tarafından hazırlanan tartışma metinleri dergide imzal ıbir şekilde yayınlanacaktır. Ayrıca diğer sol gruplar, çevreler ve bireyler de kendi imzalarıyla Devrimci İşçi dergisinde yazı yazarak sürece katılabileceklerdir. Başta Devrimci İşçiler olmak üzere tüm solcu ve sosyalistleri Çağrı yazısında özetlenen sürece aktif olarak katılmaya ve görüşlerini yayınlanmak üzere bize yazılı olarak iletmeye çağırıyoruz. Sürecin ileriki bir evresinde yayın sorunu yeniden gündeme gelecek ve uygun bir şekilde çözülecektir.

Yazılarınızı bu özel sayıda ilan edilen adres ve faksa iletebilirsiniz!